

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za tri leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijski
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 50.

V Ljubljani, v petek 1. marca 1895.

Letnik XXIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. marcem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Liberalna surovost.

Vedno hujše in gorostasnejše podrobne novice dobivamo iz dolenskega volilnega bojišča, novice, ki nam pričajo, kako strašna, obžalovanja vredna skvarjenost vlada v takozvanih narodno-naprednih krogih. Razmerje oddanih glasov 395 in 193 nam kaže, na koliko mož se nam je zanašati, kadar pride do boja mej katoliško-narodnim in nemško-liberalnim kandidatom, bodisi pri državno- ali deželno-zborskih volitvah. Kajti združena birokratična slovensko-nemška stranka boče imela za vsacega svojega kandidata toliko glasov, kakor jih je dobil Višnikar, naj bi bil potem Slovenec ali Nemec ali nemškutar.

Pri tej volitvi je zavladovala v vsej pošastni nagoti ona razdivjanost in osurovelost, katero je napovedoval g. Luka Svetec, da jo bo vprizorila duhov-

ščina pri prihodnjih volitvah. Toda te surovosti ni zakrivila pri tej volitvi duhovščina, to je zakrivila njej nasprotna stranka in sicer proti možu, katerega ima gotovo g. Luka Svetec za vzor slovenskega duhovna. Zoper tega moža, ki se je toliko žrtvoval za družbo sv. Cirila in Metoda, ki se je v svojem idealizmu žrtvoval toliko celo za narodno-napredno stranko, so ob teh volitvah jednako surovo in brezozirno postopali narodni liberalci, kakor bi bili postopali proti dr. Mahničju ali komur koli, pri liberalcih najbolj razupitelemu našemu somišljeniku, ako bi se bil postavil v volilni boj. Jedino pri značajnih volileh v Krškem, bila je v celoti pot zapažena korupcija. — Čast taki značajnosti!

Pri tej volitvi se torej ni šlo za takega ali takega duhovna, ampak šlo se je zoper duhovščino kot zastopnico katolicizma sploh. Poročali smo že, kakšnim vplivom je podlegel prof. Tomo Zupan. Pritisk od zgoraj strašanskih, pijača, denar, dolгови, posojilnice, vse to je pritiskalo na odvisne revne volilce. Toda ni dovolj teh nasilstev. Vsemu temu pridružila se je tudi nečuvstva podla surovost.

Iz Nov. Mesta se nam poroča: Zvečer po volitvi je prišlo h kapitelskemu cerkovniku kruljavo momče iz dr. Slančeve pisarne s pozivom, naj gre zvoniti z mrtvaškim zvonce. Ko ga cerkovnik vpraša, kedo da je umrl, odreže se surovež: „Zupan je umrl v Ljubljani!“

To surovost, v kateri se kaže vsa razdivjana nečloveška liberalna strast, zapomnite si Slovenci posebno Vi izven Kranjske, ki menite, da je mej nami le osebni boj, katerega so krivi nekateri nestrpni duhovni, dr. Mahničjevi pristaši.

Toda do tega mora priti povsod, kjer se vgnjezdi liberalizem. Da se je tako nenadoma ta nejasna točka razjasnila tudi mej nami, zato smo liberalnemu

besnenju hvaležni. — Kajti iz tega izvira naravna posledica, da se mora vsa duhovščina še tesneje združiti in tudi glede taktike popolno sporazumeti. Po našem mnenju mora temu dogodku slediti takoj izstop obeh gospodov duhovnov iz izvrševalnega odbora narodne stranke, kajti duhovniška čast ne trpi, da bi sedeli duhovni v odboru, čegar somišljeniki so na tako nečuvstva in sramoten način napadali ob zadnjih volitvah duhovna, samo zato, ker je duhoven. — Potem pa, duhovni bratje, složno na delo!

Da, na delo za katoliško mišljenje in življenje! Ti zadnji dogodki nam pričajo, kako globoko je mej nami vkoreninjen liberalizem, ki bruha s takim sovražstvom proti svečenstvu na dan. Na delo za omiko in svobodo in napredek našega naroda v kulturnem oziru! — Vso značajnost, vso omiko in ves napredek grozi našemu narodu uničiti surovost, podlost in suženjstvo, s katerim hoče liberalizem vladati mej nami ter nas in našo zemljo polagoma izročiti brezozirnemu tujcu.

Trdno se nadejamo, da nas bodo v tej borbi krepko podpirali oni svetni razumniki, ki nas poznajo, ki vedo, da ne iščemo nobene nadvlade nad nikomur, ki skušajo, kako hvaležni in veseli jih pozdravljajo duhovni kot soboritelje za duševni in gmotni blagor naroda, kako radostni jim prepuščajo častna mesta ter jim nesebično pomagajo kot prostaki pri tem velevažnem narodnem delu. Takih svetnih mož, ki niso vpognili svojih kolen pred balom, spoznali smo nekaj tudi ob tej priliki. Njim se bodo pridružili še drugi, vzlasti se upapolni obračamo na mlado „Danico“, ki je v svoji „Zori“ v istem smislu napovedala delovanje svojih članov v domovini.

Tako se bo iz sedanjih nejasnih razmer, poročila zveza mož svetnega in duhovnega stanu, ki bodo, nesebično služeč sveti stvari, visoko dvigali

LISTEK

„Narodna marela“.

I.

Gospod urednik! Ne ustrašite se tega zelo prozaičnega imena! Res je sicer prozaičen pa je vendar praktičen in včasih zelo potreben zlasti v velikih plohah. Že pred par meseci, ko se je ta marela sešila, hotel sem jo pokazati v Vašem „listku“, a bal sem se, da jej morda ne bote dali prostora, ker je prevelika in bi v svoji okornosti utegnil ž njo kam zadeti. Ko pa ste celo tujemu Spinozi dovolili, da se šopiri v Vašem podlistku s svojimi „retami in rešeti“, ki so gotovo desetkrat bolj prozaične nego moje orodje, sklenil sem vendar-le svojo marelo v Vaš listek pomoliti, zlasti še v teh dneh, ko se je zvršilo že par eksperimentov s to menda Pavlihovo iznajdbo.

Kaj pa je ta marela? V preteklem letu je množina katoliških društev kakor ploha vtila se na našo liberalno stranko, ki je zato koncem leta sklicala shod, pri katerem so glasovite naprednjaške korifeje skrpale za silo marelo, pod katero se vsakdo lahko zavaruje pred katoliško ploho. No, imeli so neko marelo že preje živordeče barvano, z debelimi kolci podprto, ki je nosila naslov: „napredno-narodna stranka“. Rdeča barva naprednjaštva je vlekla na-se

marsikake rdečkaste kaline. Ker pa so uvideli, da ta barva je nekaterim očem preživa, da utegne marsikoga odplašiti, zato so si izbrali na istem shodu staro polimano marelo z napisom: „narodna stranka“, Blago so prebarvali in polimali, ker tako bolj „drži“. Pod to popravljenjo, pobeljeno in zalimano marelo je stopilo 29. nov. l. l. „njih 400 in toliko več“, kakor je pisal „Narod“, ki hočejo biti jedini in — varni.

Za varnost skrbi pred vsem oblastni govornik Ivan Grozni, ki je to marelo razprostrl; izročil pa jo je v oskrbovanje trem slugam: Ivanu, Andreju in Luki. — „Nil novi sub sole“, je modroval stari Horacij in revež menda ni vedel, da se besede vresničujejo uprav nad tem izrekom, ker že davno prej je zaklical slavni kralj: „Nihil sub sole novum!“ Ako pa sam Horacij ni mogel biti izviren v svojih iznajdbah, kako neki bi mogli to tirjati od naših naprednjakov? Hudi dunajski kritik je namreč že pred več nego dvajsetimi leti opeval sedanje nosače „narodne polimane marele“. Tako-le je pel:

„Vse zna prvak, ume in ve, kar hoče“...

(torej zna tudi marele šivati, beliti in limati!) Dalje:

„Komedijant s koturnom nam klopoče“...

no, zdaj tudi z bobnom, oziroma z ubitim zvonom. — „Vse zna prvak“, torej tudi svoje ljudi strahovati. Prvi pokoren sinko mu je Ivan, cvet radikalizma, zato

„Na glavo polože roke mu oče,
In Platon je Andrej, in Kant je Luka;
Kaj truda treba njemu je in uka?
Ko je prvak, vse njemu je mogoče!“

To je torej tista že pred 23 leti prerokovana, zdaj izvoljena in po „očetu“ „poškattljana“ trojica, ki drži polimano marelo narodnjaštva nad glavami vseh svojih dragih, da jih ploha ne premoči: Ivan, Andrej in Luka! Vsi trije so nam že dobro znani. O prvem je svoje dni veljalo: „Poet besedne korenine puka“; a sedaj le še velja: „Na plesu, odru z grácijo se suka“; veliko več pa ne zna, ker ni akademično izobražen. Drugi je Andrej, „naš Platon“, ki je že marsikdaj in marsikje kazal svojo platonsko zgovornost, zlasti pa tedaj, ko se je marela limala. Toda priznati moramo, da za svojim vzornikom daleč zaostaja, kar se je par dni pozneje pokazalo v državni zbornici, kjer se je hotel nekaj z limom poskušati, pa je sam kakor priliman obsedel. Tretji je Luka — s Kantovo modrostjo. Njegov vzornik je pisal „Kritik der reinen Vernunft“; naš Kant pa je študiral in kritiziral „pamet slovenske duhovščine“. Po teh temeljnih studijah je prišel do zaključka: „Slovenska duhovščina je narodna, pa se ne zaveda svojih zmot, zato je — podivjana!“ Torej naš Kant uči „Philosophie des Unbewussten“! Kako se vse vjema!

To so torej tri prve korifeje, katere je gromoviti oče spoznal vredne, da drže po konci narodno

katoliški slovenski prapor, v prihodnje za vselej odvrnili od naroda tako sramoto, kakor je zadela Slovence pri zadnji volitvi na Dolenjskem.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. marca.

Poročilo iz sej dalmatinskega dežel. zbora. 7. febr. Biankini opozori zbornico, da morejo še glasovati za povišanje podučiteljskih služb v učiteljske. Predlog radi posojila 300.000 gl. se izroči finančnemu odseku. Koplact poroča o ustanovitvi stalnih lekarn v Zadru, Sebeniku, Dubrovniku in Spljetu. Ti lekarničarji bodo deželni uradniki z letno plačo 1000 gl. v Arbanasih, drugod 800 gl. in dvema petletnicama po 100 gl. Zdravila bodo tako cenejša in boljša. Se sprejme brez razprave. Pri razpravi o proračunu deželnega zaklada se pritoži posl. Ljubić, zakaj postopajo tako strogo orožniki v pokrajini Makarski. Niti naša trobojnica ni dovoljena in 39 oseb je bilo obsojenih, ker so klicali „Živila Hrvatska“. Biankini ni zadovoljen z uplivom laščine; tiskovna svoboda je preveč omejena in po deželi mrgoli fin. stražnikov in orožnikov. — 8. febr. odgovarja vladni zastopnik Nardelli na interpelacije in zavrača Biankinijeve pritožbe. Nato navede Biankini nove dokaze za svoje trditve. — 9. febr. je zagovarjal posl. Cingrija postopanje narodne stranke glede adrese. — 11. febr. je bil soglasno sprejet Trigarijev predlog, naj dež. zbor takoj brzojavno izrazi sožalje Nj. V. radi storjenega zločina v spljetskem gimnaziju. Jednako se sprejme nasvet Klaićev: Dež. odbor naj predloži v bodočem zasedanju načrt, kako bi se proslavila v Dalmaciji petdesetletnica s kakim humanitarnim činom. Med volitvijo petih zastopnikov in njih namestnikov za pregled zemljiškega katastra so zapustili „pravaši“ dvorano. Prošnja občinskih uradnikov za ureditev plače se odloži za poznejše čase. Prošnja starinarskega društva v Kninu za podporo se izroči dež. odboru. — 12. febr. predlaga Bjelanović pri poročilu petorice o učenem jeziku v nautičnih šolah dalmatinskih, naj se poučujejo v laščini nekateri strokovni predmeti. Pri glasovanju je bil sprejet Klaićev predlog, da bode laščina obvezen predmet v vsih razredih, a ne učni jezik posameznim strokovnim predmetom. Potem je zavrnil podpredsednik zborovanje s trikratnim „Živio“ vladarju.

Revščina na Mažarskem. V Hodmező-Vasarhely gladije in prezeba 2745 družin. V vsaki kočici imajo po več bolnikov — zavoljo lakote in mraza. Mažarji, ki so vzlasti pri volitvah jako urni in živi, ne pomagajo ravno preveč, niti prehitro. Mesto, ki ima več bogatinov, je sicer dalo nekaj tisočakov, tako da so posamezne družine dobile po malo nad 2 gl., a 1200 gladiujočih družin še niti te pomoči niso dobile. Narodni razvoj mažarske države v smislu Banffyjevem ni tako lep, kolikor je žalostna ta novica, ki jo javljamo po reškem časopisu „Voce del Popolo“.

polimano marelo. Pod njo so varni vsi, ki se v njo zatekajo. Prav res

„O blagor njemu, ki je med prvake,
Ki v bratovščino je sprejet izbrano,
Med strijce, zete, kume te in svake!
Kakor bi trenul vse je njemu znano,
Omite v hipu vse so mu napake,
Preskrbljen z dušno je, telesno hrano.“

Okoli marele pa hodi oblastno kakor sam turški paša hudi gromovnik z bobnom opasan, čujoč, da se nobeden izpod nje ne zgubi, da se nikomur nič žalega ne zgodi. Kdo se ne spomni onih verzov:

„Paša stopa ob potoci (pardon! ob mareli!),
Gromeč boben nosi v roci,
Jezem trdo vanj teleba,
Da razlega se do neba:
Ti-rom, ti-rom, ti-rom-pom-pom!
Če te še nisem pa te bom!“

Kdo bi se ne ustrašil take silovite organizacije? Kdor le sliši ta boben ropotati, kaj še le, ako vidi celó polimano marelo, to najnovejše liberalno strašilo, zlesti mu mora srce ne le v blače, temveč celó v peto.

A vendar ta marela ni strahovita, če prav je strašilo. Njej se pokoré, pod njeno varstvo se zatekajo k večjemu politični kalini in vrabei, ki se prav po vrabji naravi družijo z vsem, kar le liberalno perje nosi, naj bo Slovenec ali Nemec, ali nemškutar ali radikalec ali vladni kimovec; sploh pod njeno streho dobé prostora vsi politični mameluki!

Ni torej čudo, da so se doslej še vsi eksperi-

Šolske razmere v Bolgariji. L. 1890/91 jo bile v Bolgariji 4193 ljudskih šol s 196.615 učenci in 72.609 učenkami, skupaj 269.314. Na 1000 prebivalcev je prišlo 1.33 učilnic in 55.38 učencev. Šolski proračun je kazal 4.541.186 frankov prihodkov in 4.381.548 frankov stroškov. Poučevalo je 3456 učiteljev in 804 učiteljice, skupaj 4260 učnih moči. Katoliki so imeli 11 učilišč z 41 učitelji in 1378 učenci. — Meščanskih šol je bilo 192, in sicer 115 moških, 45 ženskih in 32 mešanih. Učencev je bilo 9517 in 2614 učenk. Poučevalo je 465 učiteljev in 126 učiteljic, skupaj 591. Proračun je bil napravljen na 713.169 frankov prihodkov in 943.919 frankov stroškov. Katoliška je bila same jedna meščanska šola z 9 učitelji. — Glede srednjih šol je bilo leta 1893/94 moških gimnazijev 8, ženskih učilišč 5, pedagogičnih zavodov 4, duhovnih seminarjev 2 in po jedna trgovska in vojaška šola. Moške gimnazije je pohajalo 4269 učencev, ženske 2789 učenk in pedagogije 2033 učencev. — Višje učilišče je samo v Zofiji. Razdeljeno je v filozofično-historični, matematično-naravoslovni in juridični oddelek. Slušateljev je približno 300.

Protí socializmom. Vojni minister na Nemškem pl. Schellendorf je izdal dne 2. t. m. poseben ukaz, kako naj se odstranijo socijalni demokratje iz vojaških delavnic: 1. Delavci, ki kakorkoli delajo v socijalnodemokratičnem smislu, ne smejo delati v delavnicah pripadajočih vojaški upravi. Izpustiti se morajo takoj, ne da bi se jim naznanili vzroki; 2. če se sumi o kakem delavcu, da je pri socijalnih demokratih, mora voditelj dotične delavnice poizvedeti — morda pri policiji in potem potrebno ukreniti. Ta ukaz zadeva tudi tehnike, risarje, pisarje itd. — V smislu bodočega zakona proti upornežem je pač ta ukaz, toda je-li bo zabranil socijalnodemokratično agitacijo, dvomimo.

Slovstvo.

Večna luč. Angleški spisal kard. Wiseman. Preložil V. Steska. — Tako se imenuje lična knjižica, ki nam v domači besedi podaje vzor krščanskih povestij iz peresa duhovitega pisatelja Fabiole. Iz srca smo hvaležni pisatelju, da je našemu ljudstvu priredil to prelepo delo, kateremu želimo, naj blaži in vzgaja ljudstvo po vseh krajih naše domovine. Knjižica se dobiva v kat. bukvarni broš. po 10 kr., kart. po 12 kr. Po deset izvodov skupaj prodaja poštne prosto pisatelj, kapelan v Kočevju, za 1 gl.

Odmevi iz volilne borbe.

III.

Iz Novega Mesta, 27. febr.

Volilna borba je končana. Zmagala je nemškutarsko-slovenska koalicija, koalicija vladnih kimaveev, bivših „naprednjakov“ in kapitalistov. Pri nas so se postavili odločno za Višnikarja znani nemškutar dr. Slanc, notar dr. Poznik in župan Perko. Agitirali so silno. Zadnji teden je bila vsa Slančeva

menti s polimano marelo „narodna stranka“ popolno ponesretili.

Prvi eksperiment se je zvršil že na zaupnem shodu, a spodletelo je. Pravi radikali in njih polubratje vladni mameluki so štrajkali in naredili „exodus“. Človek bi sodil, da se bodo ti kujači prehladili, ki niso stali pod marelo in so bili plohi izpostavljeni. A zgodilo se je uprav nasprotno! Oni, ki so pod marelo ostali, so se do cela prehladili in v skrajni sili nemške in nemškutarske politične padarje priklicali na pomoč, da jih le-ti rešijo propasti. „Slovenski Narod“ je dobil politično disterijo; udušilo bi ga bilo brez dvoma, ko bi ne bil še o pravem času posegel po nemškem receptu vsemogočnega potomca in dediča „prokletih grabelj“ — barona Zveglja. To konstatujemo le v dobrohotno opravičenje velikega tamborja Ivana, naj mu nikdo ne zameri, da je postal pobratim Zvegljev; saj ga veže nanj čut hvaležnosti in asocijacije idej!

Res pravo smelo so imeli ti „marelarji“ radikali! Komaj so zlimali svoj idealni čudaški stvor, dobil je takoj pri prvem eksperimentu — luknjo! Sreča pa je bila, da so uprav isti, ki so luknjo prodrli, sami prinesli kmalu zaplato, s katero so marelo zakrpali. In ta zaplata je bil notarijat. Celó Zveglj in Schaffer sta vzela šivanki v roko, da sta pomagala — rano celiti! Zveglj in Schaffer e tutti quanti — šivankarčki pri krpanju „narodno-radikalne polimane marele!“ To je vendar nekaj!

(Dalje sledi.)

pisarna po koncu, da je delala za Sukljatovega kandidata po gostilnah, doma v hišah, na ulicah in kjerkoli se je dalo. Dolžniki znanega bogataša H., čigar imetje oskrbuje dr. Slanc, in premnogi dolžniki njega samega bili so pravi reveži, ker ta „človekoljubni (?)“ advokat je hotel kar na mah vsem vratove zaviti in jih čez prag njih lastnega doma pognati, ko bi se mu hoteli ustavljati, Seveda to je nekaj pomagalo!!

Dr. Slanc je izdal parolo: „Le duhovna ne! Duhovni so vsi enaki! Rabil je pri tem seveda izraze, primerne svoji omiki. To glasilo je zatrosil tudi v Črnomelj in Metliko, kamor se je par dni popreje sam peljal na delo. V dan volitve so na novomeškem rotovžu točno ob 9. uri stali vsi nemški in nemškutarski volilci, da so prvi oddali svoje glasove kandidatu Višnikarju. Potem pa je dr. Slanc kakor Cerberus stal pred vhodom v volišče, kjer je lovil volilce. Sam jim je pisal Višnikarjevo ime na volilne listke in jih vabil na večerjo — v kazino! Ko se je onemogli kanonik g. H., ki sicer nikoli ne gre iz hiše razven v cerkev, spremljan od domačega vikarja, pripeljal na volišče in so takoj nato tudi drugi gg. kanoniki vstopili na rotovž, pridivjal je dr. Slanc ves besen mimo njih, ter jel kričati kakor jesihar: „Glejte, taki-le ga volijo!“ Kaj si je neki s tem mislil? Gosp. Slanc naj vé, da so to ne zavisni narodni možje, ki z njegovim liberalnim nemškutarstvom nič nočejo skupnega imeti. Kakšne prikazni so pa njegovega varovanja volile? Višnikarja so volili le tisti, ki so ga morali, ker se jim je tako diktiralo. Volili so ga oni duševni in telesni reveži, ki so bili veseli, da so se saj enkrat do dobra zastonj najedli in napili. Zvečer je bilo v kazini pri Schwarzu vse pijano; zabavljalo se je vse vprek zoper „érne suknje“ itd. — Ta volitev kaže, kako na Kranjskem nemškutarstvo in židovsko liberalstvo dviga zopet oholo glavo in misli, da bo vse strahovalo. Naj se ne veseli prezgodaj!

IV.

Iz Ribnice, 27. febr.

Náte nekaj o izidu naše volitve: Volitev sama vršila se je mirno v salonu g. Arkota; burnejše bilo je zunaj salona. Predsednikom volilne komisije je bil izvoljen častni občan ribniški, g. F. Klemenčič, ki se je potrudil iz Ljubljane priti, da bi povečšal število glasov za Višnikarja. Več volilcev se je hotelo odtegniti volitvi, ker bi se neradi zamerili eni ali drugi stranki in diferenca glasov bi ne bila tako velika, ko bi se ne bila pričela strastna agitacija za Višnikarja. Pri tej agitaciji so se zlasti odlikovali Pirker, Fleš in brat očeta župana, Jakob Klun. Pričelo se je letanje in drvenje po trgu in tako so skoro vse volilce pritirali na volišče. Plačilo za to bila je pijača in obligatni golaš. Nazadnje so šli z vozom še po starega Winklerja; še poprej pa so pripeljali g. Blahno, ki je bolan na nogi „Gospodje delajo za svoj žep, da bi se jim plača zvikšala. Le voli Višnikarja, bodeš pa potem pil in tamburaško godbo poslušal.“ S takimi in enakimi besedami se je agitiralo zoper duhovnike. Še huje! Iz Kočevja dobili so nove glasovnice in podpisali so nanje ime Višnikarja ter so jih na nesramni način vsiljevali našim volilcem, ki so se dali slednjič nekateri preslepiti. Več zanimivih slučajev bi lahko naštel o tej volitvi, pa ni vredno; res pomilovanja se vredni taki možje, ki tako malo drže svojo besedo in se za kozarec vina dajo zapeljati. Tako tedaj dobil je Višnikar 61 glasov, prav za prav 60, okroglo število; ker en glas je tisti, ki si ga je sam sebi dal.

Izid volitve naznanil se je popoldne ob 2½. uri s streljanjem; narodna zastava se je razobesila iz hotela g. Arkota in zvečer se je slavila zmaga in pilo se je celo noč, tamburaši pa so krepko vdarjali. Kar smo pričakovali, to se je zgodilo! Zadovoljni smo, da je prišlo do tega, ker sedaj smo prišli do spoznanja: Kdo je z nami, kdo ne? Ribnica, tako imenovana „sveta Ribnica“, pokazala je svoje liberalno lice.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. marca.

(Dežel. predsednika barona Hein-a) je včeraj presvtil cesar sprejel v avdijenci.

(Zlata maša.) Zadnjo nedeljo, 24. februarja je obhajal svojo zlato mašo preč. gosp. Jožef Hočevar, kanonik v Novem Mestu. Ker je telesno zelo opešal, obhajal je to slovesnost le v krogu domačih mestnih duhovnikov. Rodil se je g. zlatomašnik 9. februarja l. 1822 v Adlešičah, v mašnika je bil posvečen

20. febr. l. 1845; ker je bil premlad, moral je pol leta na posvečenje čakati. Potem je bil nekaj časa kapelan v Krašnji in Stari Loki. Odtod je prišel v ljubljansko Alojznico, kot prefekt in kot tak je bil nekaj časa tudi suplent na gimnaziji za matematiko in fiziko. Preselil se je potem kot župnik na Holmec, a odtod je bil pozvan v semenišče kot podvodja. L. 1868 je šel kot župnik na Ig in l. 1882, kot kanonik v Novo Mesto. Bog daj dočakati blagemu gospodu še demantno mašo!

(Apologetični postni govori v Ljubljani.) V frančiškanski cerkvi bodo letos poleg postnih pridig konference za moše. V njih se bodo obravnavale časi primerne tvarine iz apologetičnega stališča. Konference bodo vsak ponedeljek in četrtek ob 1/2 7. uri zvečer, počenši v ponedeljek 4. marca. — Ker konference v družih mestih močno pospešujejo katoliško mišljenje in življenje, želeli je, da se tudi izobraženo moštvo ljubljanskega mesta mnogoštevilno udeležuje konferencij. Drugim vernim sicer ni zabranjen pristop, vendar bodi sredina cerkve (vzlasti klopi) prepuščena moštvu. Konference bo vodil dobro znani govornik gvardijan frančiškanski P. Hugolin Sattner. — Iskreno želimo, da bi se teh govorov prav pridno udeleževali moše, kajti ako je katere reči v ljubljanskih cerkvah pomanjkovalo, bili so to govori odločeni za moške. Bog daj konferencam svoj blagoslov!

(Cesarska zahvala.) Kakor se nam brzojavno poroča iz Trsta objavil je včeraj uradni „Osservatore Triestino“ najvišjo zahvalo za izraze sožalja ob smrti nadvojvode Albrehta v štirih jezikih, to je: v nemškem, laškem, slovenskem in hrvaškem. Ljubljanska „Laibacher Zeitung“, ki izhaja na Kranjskem kot uradni list je včeraj tudi priobčila cesarsko zahvalo in sicer samo v nemškem jeziku.

(S cesarskega dvora.) [Brzojavno por. „Revue“ 28. februarija.] Cesar je vsprejel odposlanstvo občine iz Arka, dvorjane r. nadvojvode Albrehta, izmed katerih je posebno pohvalil barona Pireta. Dalje je sprejel tudi deželne strelce predarelske in španjkega maršala Martineza Camposa.

(Za slovensko-nemško gimnazijo v Celju) in za preosnovo domovinskega zakona so odposlale prošnje državnemu zboru naslednje štajerske občine: Slatina pri Sv. Križu, Donačka Gora, Sv. Rok, Zetale, Črmožišče, Nadole, Dohrina, Kočica, Stopree, Sv. Florijan, Sladka Gora, Podsreda, Gorjane, Križe, Koprivnica, Vel. Kamen in Mrčna Sela.

(Koncert „Glasbene Matice“.) Drugi redni koncert „Glasbene Matice“ ne bode 6. marca, kakor je bilo prvotno določeno, ampak še le v ponedeljek, 11. marca, ker vojaška godba ne more prej sodelovati. — Samo po sebi umljivo veljajo vstopnice, ki so že natisnjene za 6. marca, tudi za preloženi koncert, ne da bi jih trebalo zamenjati.

(V Gorici je umrl), dne 27. febr. ob trideset na devet jutraj, previden se sv. zakramenti za umirajoče bl. g. Oskar baron Somaruga, častni komornik Nj. svetosti, predsednik družbe sv. Vincenca, svet mož, uzoren katoličan, duša skoro vseh dobrotelnih naprav, velik dobrotnik revežev, od vseh spoštovana in visoko čislana oseba, po primeroma kratki, a zelo mučni bolezni, ves udan v voljo božjo. Po njem žaluje cela Gorica, vsi, ki so ga poznali tudi izven Gorice. Pogreb je bil 1. marca ob 10. uri. Svetila mu večna luč!

(Slovensko gledališče.) Danes se bode predstavljala Aleksandra Dumasa drama „Dama s kamilijami“. V glavni vlogi Marguerite Gautier nastopi kot gost gospica Hermina Šumovska, član hrvatskega narodnega gledališča v Zagrebu.

(Gosp. dr. Rupertu Bežek-u, notarju v Žužemberku.) Mi smo g. odposlanec notarske zbornice imenovali notarja dr. Bežeka, da je proti sklepu notarske zbornice računal pristojbino za legalizacijo do 100 gld. — Na to nam je dr. Bežek poslal pismo, naj mu navedemo stranko in slučaj, v katerem se je to zgodilo. Ker pa ima gospod notar po našem mnenju jasnejši pregled svoje pisarne, nego ga imamo mi, zato mu seveda nismo ničesar odgovorili. Vsled tega pa je objavil v „Narodu“ „Poslano“, v katerem pravi, da je naša trditev iz mišljotina, izvirajoča ali iz nevednosti ali pa zle volje. Ker je s tem dr. Bežek sam stopil

v javnost, zato tudi mi javno naznanimo, da je notar dr. Bežek pod svojo poslovno številko 1521 dd. 12. prosinca 1895 zaračunal pristojbino za legalizovanih 100 gld. — Ne naša, ampak dr. Bežeka trditev torej spada pod rubriko, v katero jo je zgoraj uvrstil.

(Iz Trnovega.) Postavno pritožbo zoper občinski sklep oziroma zahtevo župana Urbančiča radi naklade za trnovsko gasilno društvo podpisalo je 338 posestnikov občine trnovske in vložilo dotični ugovor c. kr. okr. glavarstvu v Postojni v rešitev. Gospodarji so se izjavili malo ne vsi, da ne vsprejmo nikake garancije za posojilo tega društva. Kakor sneg ob gorki pomladi, taja se Urbančičeva armada, mož za možem vrača uniformo in zapušča generala. Stotnik le še obupan stoji. Tako zgodi se vsakemu samooblastnežu! Ta se Vam je kaj jalovo odgovarjal na podučen dopis v Slovincu s svojim popravilom. Mož trdi, da ni vprašal odbornikov za plačilo ali naklado naročenega orodja, ampak da je odbor kar dovolil podporo in garancijo za posojilo. Radi bi vedeli, kako se more kaj dovoliti, kar se ne predlaga ali ne vpraša. Pač jasno, da mož ne zna misliti Vso brezmejno oblast pa uvidimo v stavku: Ni mogoče, da bi bil občinski odbor kak moj predlog zavrgel! No, upamo, da bomo pa volilci njega samega v kratkem potisnili v kot. To bo najradikalnejše zdravilo zanj. Zdaj smo le še radovedni, kak odgovor prejmemo na naš vsestransko utemeljen ugovor? Radovedni smo pa še bolj, če oblasti vedó, ki so zaukazale nove volitve, zakaj se župan Urbančič za novo volitev do danes ne gane, zakaj je neče razglasiti, dasiravno ljudstvo glasno mrmra in poteka že šesti mesec nad postavno triletnim Urbančičevim gospodarstvom.

(V Novem Mestu) je bila 26. febr., kot v dan pogreba slovesna maša-zadušnica po rajnem nadvojvodi Albrehtu. Udeležilo se je je vse mestno uradništvo, zastopniki raznih društev ter obilno družega občinstva.

(„Konzervativni“ poslanec Višnikar.) predstavljajoč se svojim volilcem, je zlasti to poudarjal, da je poštenjak, da ne bode delal krivice nikomur in da bode dajal vsakemu svoje. Geslo to pa ni njegova izumitev. Zapisal je je skoraj 1700 let pred njim pagan Ulpijan in se latinski glasi: „Juris praecepta sunt haec: honeste vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere“. To geslo je Višnikarju ostalo v spominu še iz onega časa, ko je premetaval po šolskih klopeh „pandekte“, in zato stori Višnikar najbolj prav, če ostane v deželnem zboru na Kranjskem med liberalci, ki so ga izvolili, na Dunaju pa se pridruži „starim konservativcem“, ki se bodo čudovito pomladili z njegovim „starim“ geslom.

(Darovi.) Za velikovsko šolo č. g. Fr. Jarc, župnik v Mirni 5 gld. „Vesela družba v župnišču na Slivnici pri Mariboru“ za slovensko velikovsko šolo 14 gld. 50 kr. — Za slov. kat. akad. društvo „Danica“ na Dunaju č. g. župnik Fr. Jarc 5 gl. — Bog povrni blagim dobrotnikom!

(C. kr. učitelj. pripravnici in vadnici) bota imeli jutri ob 8. uri slovesno sv. mašo za nadvojvodo Albrehtom v cerkvi presv. Srca Jezusovega.

(Maščevanje.) Dne 27. t. m. zvečer je izvedel semenišnik Louis Nisi v Catanzaru, da ga kot nevrednega in nesposobnega nočejo pustiti k mašniškemu posvečevanju. Hitel je v škofovo palačo in tam je v pričo škofa ustrelil iz revolverja v semeniškega vodjo in ga ranil na desnem licu. Nisi je še dvakrat ustrelil proti nekemu služabniku, ki ga je skušal zgrabit. Kroglja je prodrila služabnikovo obleko, toda ni ga ranila. Hudodelnik je zbežal, a kasneje se je sam izročil žandarjem in priznal svoje hudodelstvo. — Ta žalostni slučaj javljamo po nam došli poročilih zato, ker so nekateri časopisi že pisali, da je bil hudodelnik duhoven in da je streljal na svojega škota. Oseba, katere njegovi predniki niso spoznali za vredne, da bi bila še dalje v semenišču, pač ne more delati sramote duhovskemu stanu, ki bi ga židovski pisarji radi oblatili z omenjeno žalostno novico.

(Iz Brna), dne 24. febr. Na našem kolodvoru se je zgodila velika nesreča. Vodja dunajskega vlaka, Bergel, kateri še malo časa vozi, je zavozil nevedé predaleč, ter trčil v omnibusni praški vlak. Več voz je zelo poškodovanih, kakor tudi oba stroja. Dva

človeka sta ranjena. Med severno in državno železnico je dogovor, kako daleč smejo vlaki obeh kolodvorov se približati. — V nekem kraju šlezijem je bil sijajen pogreb. Ko so prišli pogrebci z največjim posvetnim bliščem na pokopališče, čakali so župnika. Nejevoljni, da toliko časa ne pride, pošljejo ponj, a kako njih začudenje, ko zvedó, da župnik za pogreb ni vedel. Vsega so se žalujoči ostali spomnili, le župnika ne. Ni napačna!

(Glasbeni Matici) došlo je od visokega ministerstva za uk in bogočastje dragoceno darilo: „Denkmäler der Tonkunst in Oesterreich“ in sicer te za glasbeno zgodovino v dveh delih. Zbirka izhaja s podporo rečenega ministerstva. Prvi del navedene knjige reproducira dela znamenitega kontrapunktista in teoretika 18. stoletja I. I. Fuxa in sicer za sedaj štiri njegovih velikih maš. Drugi del prinaša Jurija Muffat-a (17. stoletje) za razvoj intimne instrumentalne glasbe zaslužno delo „Florilegium“, skupino sedmih suit za mali orkester. V jedni poznejših knjig obelodanijo se našega rojaka Jakoba Gallus-a dela. S tem darilom si obogati Glasbena Matica izdatno glasbeno knjižnico, koja vstvarja v pospeševanje zanimanja za glasbo in nje zgodovino med Slovenci.

(Umrli je) v Vel. Lašičah 27. febr., tukajšni nadučitelj gosp. Josip Pavčič. Pogreb je bil danes zjutraj okrog devete ure. Blagemu pokojniku sveti večna luč!

(Iz Senožeč) 26. febr. Tukaj se snuje požarna bramba. Povod k temu je dal baje zadnji požar, v resnici pa migljaj od zgoraj. V ta namen je priredila tukajšnja čitalnica veselico na pustno nedeljo. Pa poslano „vabilo“ je slabo vabilo. Prvič je bil program malo vabljev: Samo „Ples in šaljiva tombola“, to je bil cel program. Naj bi vsaj na koncu zopet postavili ples! Bilo bi vsaj več točk. Ta program je pravi testimonium paupertatis senožeškega „zavednega ljudstva“. Drugič pa je odvrčala precej visoka vstopnina. Z ozirom na dober namen je vstopnina opravičena, ali velja vendar tudi tukaj: „do ut des!“ Skrbite za pošteno zabavo in z veseljem se je bo vsakdo vdeležil. — Včeraj in danes pada sneg in ker ni burje, se ga je že precej na debelo naletelo. Ljudje sploh tožijo, da jim primanjkuje drv. Nekatere družine si še skuhati ne morejo. V sili sekajo pohištvo, mize, stole, skrinje, da si ogrejejo premrle ude. Neki gospodar ima že do 20 gld. škode pri pohištvu. Huda je ta! Pijejo, plešejo in norijo pa vendar le.

Prepovedane knjige. Z odlokom dne 25. januarja t. l. so stavljene na indeks sledeče knjige: Giovanni Bovis, Christo alla festa di Purim, Emile Zola, vsi spisi: Sentimente d'un philosophe sur la scholastique en général, et sur Saint Thomas en particulier; Nouvelles Annales de Philosophies Catholique i. dr.

(Ponarejalec vinarjev.) V Drsteli pri Ptujju so žandarji zasačili in sodišču izročili Alojzija Poljanca, ker je ponarejal vinarje.

(V Velenju) na Štajerskem je bil nedavno izvoljen županom g. V. Ježovnik, njegovim namestnikom g. Fr. Skubic; svetovalci so gg.: K. plem. Adamovič, A. Rotnik, J. Lahovnik in J. Skaza.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 17. februvarja do 23. februvarja 1895 je bilo novorojencev 23, umrlo jih je 18, med njimi za legarjem 1, za vratico 1, za jetiko 3, za vnetjem soplnih organov 4, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 2, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 5, med njimi 3 tuje in 5 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi sta obolela dva in sicer za vratico.

(Iz Prage), dne 26. februvarja. Te dni so našli v Karlovih Varih novi vrelec in sicer v kleti hiše „Vindobona“. Ni treba omenjati, da je provzročila novica veliko govorjenja, veselja in nad. A dolgo ni trpela slava. Komisija je dognala, da nima „vrec“ nobene zdravilne moči, da je navadna topla voda. Ko so jo izcerpali, našlo se je, da je počila v hiši cev za vodo, da je potem tekla mimo pekarije, kjer se je segrela. Prav da je bil ravno predpust. Že pred 25 leti so hoteli po vsi sili trditi, da se je našel v Kasejovicah petrolejni vrelec, ki ga je pa napravil počen sod v trgovčevi kleti.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Društva.

(Družba sv. Vincencija) obhaja dne 3. sušca I. postno nedeljo svoj družbeni praznik s službo Božjo zjutraj ob sedmih v Marijanišču, popoldne ima pa navadni skupni shod v hiši katoliške družbe ob pol sedmih zvečer.

Telegrami.

Dunaj, 28. februarja. Cesar je ministru Kallay-u pisal to-le lastnoročno pismo: Ljubi pl. Kallay! Dopadljivo sem čul, kako je nenadomestna izguba, ki je zadela Mojo rodbino in cesarstvo s smrtjo Mojega ljubljene strica nadvojvode Albrehta, tudi pri prebivalcih v Bosni in Hercegovini izzvala mnogoštevilne pojave žalosti in resničnega sočutja v olajšanje Moje žalosti in v priznanje rajnikovih zaslug. V teh pojavih vidim z resničnim zadovoljstvom ne samo novo znamenje udanosti, marveč tudi pripoznanje imenovanih dežel skrbnosti, ki se jim je dozda in se jim bo še za naprej izkazovala; zato vam naročam, da splošno razglasite Mojo prisrčno zahvalo.

Dunaj, 1. marca. Cesar je včeraj vsprejel odposlanca tirolskega deželnega zbora, ki so mu izročili addresso sklenjeno v tirolskem deželnem zboru. Cesar je izrazil svoje priznanje deželnemu zboru, ker je v domoljubni udanosti spopolnil zakonite odredbe gledé deželne brambre. Darovane žrtve niso prevelike, ker ima armada namen ohranjevati mir. Gledé izražene želje, da naj se mej vojaštvom goji verstvo in zlasti da se v armadi zabranjujejo dvoboji, odgovoril je cesar, da se more v smislu obširnih izjav vlade povzeti, da je v armadi po predpisih poskrbljeno za primerno oziranje gledé spolnovanja verskih dolžnostij in za kar mogoče zabranjevanje in omejevanje izgredev v častnih stvareh. Da se te določbe izvedejo in spolnujejo, to je odločna cesarjeva volja. Na to se je vladar prijazno razgovarjal s posameznimi odposlanci ter jih milostno odslovil.

Zagreb, 28. febr. Vodja stranke prava dr. Ant. Starčević je za plućnico nevarno zbolel.

Rudimpešta, 28. februarja. Eötvöseva frakcija neodvisne stranke se je danes zvečer združila s člani, ki so pod vodstvom Justhovim izstopili iz te stranke. Sklenili so potem na dopis Polonyi-Ugronove stranke v tem smislu odgovoriti, da jim ne velja le državnopravno, marveč tudi liberalno vprašanje kot strankarsko vprašanje in se ž njo ne združijo, vendar pa jim je vsakdo ljub, ki goji ista načela. V tem smislu objavijo tudi manifest.

Sredec, 28. febr. Danes dopoldne je bila v katoliški cerkvi črna maša za nadvojvodo Albrehta, katere so se vdeležili princ Fers svojim dvorom, vsi ministri, diplomatje častniki in uradniki.

Draždani, 28. febr. Kralj, kraljica, princ Friderik in mnogo višjih dostojanstvenikov se je danes vdeležilo v katoliški dvorni cerkvi slovesne črne maše za nadvojvodo Albrehta.

Berolin, 28. februarja. „Nordd. Allgemeine Zeitung“ poroča, da so knez Bis-

marek, državni ministri pl. Delbruck, grof Zedlitz in Heyden ostali še člani državnega sveta. Bismarek je tudi še ostal podpredsednik.

Rim, 28. februarja. Sveti oče so vsprejeli danes avstro-ogerskega poslanika grofa Revertera, ki jim je o priliki obletnice njihovega kronanja čestital.

Rim, 28. febr. Danes dopoldne se je oglašil Giolitti na sodnijsko povabilo pred preiskovalnim sodnikom, ki ga je zaslišal z ozirom na tožbo madame Crispijeve in drugih oseb proti Giolittiju.

Pariz, 28. febr. Odbor železničarjev je sklenil veliko agitacijo prirediti, da pridobi poslance, da ne bodo glasovali za prepovedanje stavk.

Petrograd, 28. febr. Ruska brzajna agentura potrjuje poročilo „Fremdenblatt“-ovo, da je poslanik Lobanov imenovan ministrom vnvanjega. Dotični ukaz pa se v uradnem listu objavi šele potem, ko Lobanov cesarju Francu Jožefu izroči pismo, s katerim je odpoklican.

Petrograd, 28. febr. V tukajšnji katol. cerkvi je imel danes dopoldne škof Simon ob veliki azistenci črno mašo za rajnega nadvojvodo Albrehta. Navzoči so bili tudi car, carica, veliki knezi in velike kneginje. Po službi božji se je poslanik princ Liechtenstein carju zahvalil, da se je vdeležil.

London, 28. febr. „Reuter office“ poroča iz Tachi-fu: Japonci se umikajo od Wei-hai-wei-a. Ning-hai so Japonci zapustili in večidel čet je bilo odposlanih v Falien-Wai.

Washington, 28. febr. Senat je sprejel predlog Wolcott, naj se imenuje odbor, ki bode zastopal na mednarodni konferenci združene države.

Buenos-Ayres 28. febr. V Rosario je zbolelo 17 oseb za kolero in 9 umrlo. V Santa Fé jih je 9 zbolelo in 5 umrlo za kolero.

Rio de Janeiro, 28. febr. Braziljska vlada je dovolila Franciji pol milijona kot odškodovanje družinam onih Francozov, ki so bili med revolucijo ustreljeni.

Listnica vredništva:

G. V. v K. Na Vaše vprašanje odgovarjamo: „Sl. Narod“ ni z besedico omenil napadov „Laib. Schulzeitung-e“ na naše šolstvo. Zakaj, ne vemo, morda zato, ker „Schulzeitung“ napada tudi g. Ivana Hribarja, očita jo mu, da se toliko bori za slovensko šolstvo, sam pa ima svojega sina na nemškem vseučilišču v Pragi, dasi je ondi tudi češko, torej slovansko vseučilišče. Koliko je na tem resnice, ne vemo, „Narodov“ molk na napade je pa vsekakor — čuden!

Umrli so:

25. februarja. Franc Pavšek, kovačev sin, 5 mesecev, Poljanski trg 1, bronchitis capilli.

26. februarja. Janez Stupica, delavčev sin, 14 mesecev, Streliške ulice 11, davica.

28. februarja. Jožef Koprivo, mesarjev sin, 12 dni, Gruberjeve ulice 7, božjast. — Janez Bizjak, gostilničarjev sin, 3 mesece, Tržaška cesta št. 19, črvesni katar. — Serafina Gajdič, blagajnikova vdova, 66 let, Gradaške ulice 5, plućnica.

V bolnišnici:

25. februarja. Ana Mlinarič, kajzarjeva hči, 24 let, jetika.

26. februarja. Marija Strah, posestnikova žena, 37 let, ileus ex incarcerationne interna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	724.0	-2.0	sl. vzh.	oblačno	
28. u. pop.	726.4	2.4	sl. vzh.	"	0.00
9. u. zveč.	731.7	-6.2	sl. vzh.	je no	
Srednja temperatura -1.3° za 2.6° pod normalom.					

Štacuna

v Krakovski ulici št. 27

se dá v najem s 1. majem 1895.

Pojasnila in pogoji zvedo se pri „Vzajemno-podpornem društvu“, Kongresni trg št. 17. 146 3-1

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

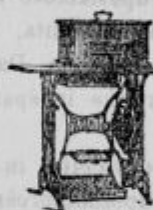
najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posrebrni in poniklja po najnižji ceni. 661 52-9

Krasno in umetno izvršene predmete imam v zalogi na Sv. Petra cesti št. 23, katere naj si blagovolijo prečast. gospodje prilično ogledati.

Ivan Jax

v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13
v Tavčarjevi hiši.

Tovarniška zaloga

552 50-20 vsakovrstnih

šivalnih strojev, byciklov,
tryciklov,
veločipedov itd.

Ceniki zastoj in franko.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpele ude in kite itd.

Dobiva se pri 566 18

Ubaldu pl. Trnkóczyju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dne 1. marca.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 70 "
Avstrijska zlata renta 4%	125 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 90 "
Ogerska zlata renta 4%	124 " 10 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 35 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1080 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	398 " 75 "
London vista	123 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 47 1/2 "
20 mark	12 " 09 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 81 "
Italijanski bankovci	46 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 81 "

Dne 28. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	164 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 40 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	152 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	132 " 75 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "
4% kranjsko deželno posojilo	— " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	106 " — "
Priporitne obveznice državne železnice	227 " 25 "
" " južne železnice 3%	173 " 35 "
" " južne železnice 5%	130 " — "
" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	160 " — "
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	71 " — "
St. Genčis srečke, 40 gld.	73 " 50 "
Waldstenove srečke, 20 gld.	51 " 50 "
Ljubljanske srečke	25 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	177 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3430 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	552 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 " — "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	85 " — "
Montanska družba avstr. plan.	86 " 68 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	167 " — "
Papirnih rubljev 100	132 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.